

מטמאין אותו — נותנים לו אפשרות להטמא הרבה (1).

קדושים" לכאורה יש כאן כפל לשון. מכאן דרשו: אדם שמקדש את עצמו מעט מקדשין אותו הרבה כמו שלמדנו לעיל: הבא ליטהר מסייעין אותו. [והתקדשתם" — מעט "והייתם קדושים" — הרבה. רש"י].

ואדם שמטמא את עצמו מלמטה בעצמו, מטמאין אותו מלמעלה המשיינים. [כלומר שיש הרבה משיינים להטעותו. כדכתיב בזכריה ג והשטן עומד על ימינו לשטנו. ריטב"א (2)].

אדם שמקדש את עצמו מלמטה בעצמו. מקדשין אותו המלאכים הקדושים מלמעלה ריטב"א].

ואדם שמטמא את עצמו בעולם הזה, מטמאין אותו לעולם הבא.

תנו רבנן:

אדם שמקדש את עצמו בעולם הזה, מקדשין אותו לעולם הבא.

נאמר [ויקרא שם]: "והתקדשתם והייתם

הדרן עלך אמר להם הממונה

הערה הבאה.

2. רש"י לעיל פירש מטמאין אותו הרבה, היינו נותנים לו אפשרות להטמא. מפני שהיה קשה לו שבגמרא לעיל למדנו שהבא ליטמא פותחין לו, אבל לא מסייעין לו. ואולי רש"י יפרש כאן שלא כדברי הריטב"א אלא כפירוש מהרש"א עיין שם.

לעיל אמר רבי שמעון בן לוי [מאי דכתיב אם ללצים... הבא ליטהר]. וזה מיושב היטב, שתנא דבי רבי ישמעאל מביא משל לדברי רבי שמעון בן לוי [ואולי הוא היה תנא].

1. ופירוש הפסוק: "אל תטמאו בהם" מפני שאם תטמאו, בסוף תגיעו למה שנאמר "ונטמתם במ". כלומר, שלא ימנעו ממכם להטמא. רש"י וראה